

KARDYNALSKI (13) *ai*

k- (12), c- (1); -dy- (11), -di- (2).

Oba a jasne.

sg m G kardynalskiego (1). ◇ A kardynalski (2). ◇ I kardynalskim (1). ◇ f N kardynalsk(a) (1). ◇ G kardynalski(e)j (1). ◇ A kardynalską (1). ◇ n G kardynalskiego (1). ◇ pl N m pers kardynalscy (1). m an kardynalski(e) (1). subst kardynalski(e) (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kardynał” (13) : Kárdynálkie vbiory Szárłat tzerwonv. KrowObr Ss, 35v marg; tám wielką korzyść otrzymał/ gdy bitwy wygrał/ dla tego Márgrábie dał mu ítolec Kárdynálki Papież. BielKron 239, 234v, 399; ztąd zemu tez podobno y z Rzymu niedopuszczono y Czapka Cardinalska iuz go mineła którą mu było naznaczono ActReg 69; y iego tytułem Kárdynálkim piśać [ipsius Cardinalatus titulo scribunt JanStat 192]/ y napify czynić/ y zwác onego powinni y przyćisnieni będą. SarnStat 171, 171 [2 r.].

W charakterystycznych połączeniach: kardynalska(-i, -e) czapka (3), dostojęństwo, stolec (2), tytuł (2), ubiory (2), wota.

Szereg: »kardynalski, (albo) papieski« [szyk 1 : 1] (2): niewięcey nam służą áni mocy máią wotá Papieskie/ álbo Kárdynálkie/ thakież wyroki/ iáko innych Biskupow. BielKron 216, 189.

a. W funkcji dzierżawczej (2) : KrowObr 35v marg; ktore [nierządne niewiasty] ná mulech przez miálto ieszdzą/ przy ktorych słudzy Kárdynálfcy chodzą służąc im BielKron 216v.

Cf KARDYNAŁOW